

KUNST.

Tentoonstelling-Thomas Cool.

In zijn „aanteekeningen over beeldende kunsten“ schrijft C. L. Dake in „De Telegraaf“ over de tentoonstelling van werken van den schilder Thomas Cool o. a.:

„Als lid van Arti et Amicitiae bezocht Cool in het laatst der negentiger jaren de sociëteit dikwijls en werd men altijd gefraspeerd door zijn ernst en kunst-enthousiasme. Altijd sprak hij van Italië, van Rome en van den glorie-tijd der Caesars.

Natuurlijk was hij als kunstenaar in ons land misplaatst. Men geeft hier in het algemeen niet veel meer om antiquités romaines.

De kunstenaar heeft steeds in aantal afnemen dergenen, die een klassieke (gymnasiale) opleiding genoten, behoeft dit geen verwondering te baren.

Men ondervond ook bij zijn exposities die onverschijfheid.

Nu beleven wij weer andere tijden en troffen ons dingen, die ons voor twintig jaren koud lieten. En zien wij in Cool's werk zijn liefde en voor de sud-

heid en voor zijn kunst uitgedrukt met groote warmte en innigheid.

En ook met talent.

Zelfs daar, waar men de bewerking zijner schilderijen of teekeningen ruw mag noemen, ziet men toch, dat Cool's eerste kunstonderwijs niet is verwaarloosd geworden, anders schildert men op lateren leeftijd geen portretten, waarvan de bouw duidt op systematisch verkregen kennis.

In Rome heeft Cool eenige jaren na 1890 gestudeerd en gewerkt. Ofschoon hij door de omstandigheden genoodzaakt was geworden, na afloop zijner academische studiën, de kunstenaarsloopbaan te verlaten, was zijn liefde voor de kunst toch te groot, om niet in zijn vrijen tijd te schilderen en te teekenen, waardoor hij, toen hij op ongeveer 40-jarigen leeftijd naar Rome ging, om zich geheel aan de schilderkunst te geven, technisch in staat was om te werken op een hooger plan dan dat van een beginnend leerling.

.....

Na eenige jaren van rustig werken dreef de gezondheidstoestand zijner dochter hem uit Italië en vestigde Cool zich te Bussum.

Daar werkte hij naar studiën en schetsen uit Rome en de Campagna. In 1904 stierf hij.

Onder zijn nagelaten werken, nu in het stedelijk museum ten toon gesteld, treffen ons allereerst de groote stukken naar Romeinsche bouwwerken....

Mijn eindooreel is, dat bij dezen merkwaardigen kunstenaar van Nederlandsche geboorte de wil grooter was dan het kunnen. Toch zal zijn werk respect blijven inboezemen en bereikt het een der resultaten, die 't doel zijn der kunst, n.l. de ontroering bij den toeschouwer, een ontroering die sterker zal zijn naarmate de ontwikkeling van dezen dichter staat bij de kennis der dingen die den schilder inspireerden.